

Med Hensyn til et Endringsforslag, som er stillet af den ærede Minister, vil jeg forbedre mig min Stilling, indtil jeg hører, hvorledes det Tal er kommet frem, ligesom Flertallets ærede Ordfører gjorde; thi det er mig aldeles ubegribeligt, hvorfor de 25,000 Kr., vi have foreslaaet, ikke kunde slaa til.

Blom: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg kan imidlertid ikke Andet end begynde med ganske at slutte mig til, hvad det ærede Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag. Jeg vilde ønske det for overordentlig ønskeligt, at der ved administrative Foranstaltninger eller endnu bedre ved Lov blev gjort Ende paa den Skandale, som har fundet Sted siden Bygningen af Chausseer kom i Stand, at vort Velvæsen og vort Jernbanevæsen ødelægges vore nationale Mindesmærker aldeles hensynsløst blot for at skaffe nogle Kampestenene, som de, ganske vist noget dyrere, men dog lige saa godt kunde faae ovre fra Sverige eller fra Norge, hvor der er Kampesten i Guds Betsignelse. I saa Henseende kan jeg slutte mig fuldstændig til det ærede Medlem fra 11te Kredts. Jeg kan derimod ikke ganske være enig med ham i, hvad han ellers udtalte, og det vil ikke kunne forundre Nogen, da hans Udtalelser for en Del vare rettede imod mine Mindretalsudtalelser i Betænkningen. Det ærede Medlem maa have taget feil af, hvad jeg har udtalt, og hvad jeg har ment. Min Udtalelse gaar nemlig ud paa, at ikke alene er denne Bane i og for sig uden Interesse for Statens almindelige Færd — det er den ene Side af Sagen, som for mig ganske vist er fuldstændig tilstrækkelig til at nægte Bygningen af denne Bane paa Statens Betænkning — men jeg tror endogsaa, at denne Bane er saa lidet motiveret, at Omkostningerne ved dens Anlæg og Driftsunderstudet, som i mine Dine er aldeles utvivlsomt, ikke paa nogen Maade vilde svare til den Binding, som den Egn, den skal gaa igjennem, vil komme til at faae. Jeg tror, at det vilde være større Binding for denne Egn, om man tog de Penge, der her er Tale om, og gav den dem i haarde Dalere eller tog Halvdelen af Summen og gav Egnen den i haarde Dalere, end at man bygger denne Jernbane, og jeg er ganske overbevist om, at hvis man forærede Himmerland de Millioner, som skulle gaa med til denne Bane, vilde Egnen ikke bruge disse Penge til en Bane, som den her foreslaaede. Det er jeg ganske sikker paa, og jeg skal motivere, hvorledes jeg er kommen til dette Resultat. Det er jeg kommen til ved i og udenfor Udvalget at lægge Mærke til,

hvad det er for Interesser, der ere komne til Orde til Fordel for denne Jernbane. Jeg skal kun sige saa meget, at Statsinteresser er der intet Menneske, der har tænkt paa; der er ikke kommet saa meget som den fjerneste Anthyndning af, at det var i Statens Interesse, at denne Bane anlagdes, og jeg tror med fuldkommen Ret. Folk have ikke havt Courage til at paastaa, eller blot lade, som om de troede, at det var i Statens Interesse. Alle have været ubetinget enige om, at Banen ubelukkende skulde anlægges af Hensyn til de lokale, materielle Interesser. Men naar vi saa komme nærmere til, hvorledes de materielle Interesser gruppere sig om de forskjellige Forslag, der ere fremkomne til Baneanlæg, har det vist sig, at Interesserne halede i alle mulige Retninger, efter alle Kompassets 32 Streger. Byerne i Egnen, de store som Aalborg og Viborg, og de smaa, Løgstør, Ribe, Hobro, alle sammen er det ganske overordentlig om at gjøre, om de muligvis ved Hjælp af disse Baner kunne faae selv et lille Smule Opland fra deres fjære Nabobyer eller i det Mindste kunne indgaa at afstaa en lille Smule Opland til disse Nabobyer. Hvad Landboernes Interesser angaar, som vi jo have fyldigt repræsenterede ved en Mængde Adresser og Deputationer, saa gaa de ud paa de mest forskjellige Baneanlæg. Hvad den Ene vil have tørt, vil den Anden have vaadt; naar den Ene vil have en Bane fra Øst til Vest, saa vil den Anden have den fra Vest til Øst eller fra Nordøst til Sydvest osv.; der har ikke været Enighed om nogen som helst Ting blandt Himmerlands Beboere med Hensyn til en Jernbane, undtagen den ene Ting, som er bleven sat i dem fra Udvalgets Side. Om Beboerne ikke kunde have Lyst til at faae en Bane til Viborg? Jo, det kunne de Alle sammen have Lyst til. Naar den kunde blive fortsat fra Viborg til Herning, vilde der blive endnu flere, der havde Lyst dertil, og vilde vi fortsætte den, som en tredie Længdebane til Altona og Hamborg, saa vilde vi kunne faae en overveiende Majoritet for, at det vilde være den eneste rigtige Bane at bygge, vel at mærke, hvis Staten vilde bygge den. Under disse Omstændigheder er det mig ikke muligt at se, at der er nogen som helst anden Trang til en Jernbane der, end den almindelige ubestemte Lyst til at faae jo ein Ding. „So ein Ding muss ich auch haben“, naar andre Egne have faaet Jernbaner, saa maa den ogsaa have en; dens Uergjerrighed tillader den ikke at hvile, men nogen jærlig Trang dertil, som